

ПЕНЗИОНЕРСКИ виоци

НОВА МАКЕДОНИЈА

Број 7,
Четврток
9-8-2012

СЗПМ

Сојуз на здруженијата
на пензионерите
на Македонија

СЗПМ ПОВИКУВА НА ПОЗИТИВНА АТМОСФЕРА ЗА РЕШАВАЊЕ НА ПРОБЛЕМИТЕ

Со новиот закон не се намалуваат сегашните пензии

Драги Аргировски

Мерките за ублажување на последиците од економската криза, подобрување на стопанскиот развој и зголемувањето на вработеноста се во интерес и на пензионерите на Македонија, бидејќи со тоа ќе се подобри вкупната состојба на граѓаните и на оваа масовна популација на нашата земја.

Сојузот на здруженијата на пензионерите на Македонија е најмасовна и најактивна невладина, неполитичка и меѓуетничка организација што со својот ангажман сè повеќе придонесува за аргументирано осознавање и за заложбите на решавањето на пензионерските проблеми, за што е потребно создавање позитивна атмосфера не само меѓу членството туку и во пошироката јавност. Само така може да се зголемува свеста за решавање на долгогодишните потреби за нивен подобар стандард и за услови за достоинствен живот во третата животна доба.

Паралелно со ова се и активностите на СЗПМ за подобрување на квалитетот на животот на оваа популација со организирање спортски игри, ревији, сè помасовните пикник-средби, екскурзии и друго.

ЗА СЕГАШНИТЕ ПЕНЗИОНЕРИ НЕМА НАМАЛУВАЊЕ НА ПЕНЗИИТЕ

Пензиското и инвалидското осигурување имаат значајно место во вкупниот општествен, социјален и политички живот во Република Македонија, имајќи предвид дека на овој начин извесна социјална сигурност остваруваат околу 280.000 корисници на пензија. Но како последица на долгогодишната транзиција и зголемувањето на животните трошоци се чувствува потребата не да се намалат, туку вонредно да се зголемат пензиите, особено оние најниските. Најниска пензија е околу 6.500 денари, која ја примаат над 78.000 пен-

Најниска пензија е околу
6.500 денари, која ја примаат
над 78.000 пензионери или
28 отсто од вкупниот број, а
највисоката е над 34.000
денари, што секако е задово-
лителна, но неа ја примаат
само 920 пензионери или
0,3 отсто

зионери или 28 отсто од вкупниот број, а највисоката е над 34.000 денари, што секако е задоволителна, но неа ја примаат само 920 пензионери или 0,3 отсто. Најголем број пензионери примаат пензија помала од просечната, која изнесува околу 10.500 денари, што во однос на просечната плата изнесува околу 50 отсто. Според европските стандарди, ако овој просек изнесува под 60 отсто води кон сиромаштија. Поради тоа и позицијата и опозицијата треба да имаат заеднички јазик за надминување на оваа состојба. Напротив, деновиве тоа не се случи и за време на собраниската процедура за донесување на новиот закон за пензиско и инвалидско осигурување. Со донесениот закон се задржани сите права од претходниот, така што на сегашните пензионери не им се намалуваат пензиите, а не се зголемува старосната граница за одење во пензија. Единствено со законот се прави корекција за идните пензионери со намалување на заменската стапка од 1,8 на 1,6 отсто. За тоа колку тоа ќе се одрази на висината на пензиите на идните корисници и меѓу експертите на СЗПМ има попречни мислења, но се смета дека износот нема да биде голем.

Особено треба да се нагласи дека по десет години СЗПМ повторно ќе има член на управниот одбор на Фондот на

ПИОМ, што значително ќе придонесе за поцелосно информирање, за поголемо меѓусебно координирање и за зајакнување на соработката во согледување и решавање на пензионерските прашања во интерес на сите корисници на пензија. Притоа треба да се има предвид дека во СЗПМ членуваат над 230.000 корисници на старосна и семејна пензија и над 11.000 инвалидски, додека во сојузот на ЗИТ-КИП на РМ има 18.400, во Националниот сојуз на трудови инвалиди на РМ само 9.700 корисници на инвалидска пензија и во Сојузот на инвалидските пензионери на Македонија 6.600. Потребно од нивното обединување сè повеќе се нагласува, што е поставено и во нашиот иницијативен предлог-закон за пензионерско организирање во Македонија.

МЕЃУГЕНЕРАЦИСКА СОЛИДАРНОСТ И СОРАБОТКА

Проблемите на животот на пензионерите се очигледни. ЕУ не случајно ја прогласи 2012-та за година на активно стареење и меѓугенерациска соработка и солидарност, а усвои и проект до 2020 година за спокојна старост „Европска Унија - пријател на старите“. Во сите земји на Европа се бараат поголемо внимание и почит кон оваа многубројна популација, да се користат нивното искуство и мудрост, како и создавање заемна почит меѓу генерациите.

Во тој дух пензионерите од РМ многу се заинтересирани и за имплементација на Националната стратегија за стари лица 2011-2020 година, за изградба на пензионерски и старски домови, отворање центри за дневен престој, клубови за пензионери и друго.

Но за сето тоа е потребно заедничко дејствување на сите фактори, како и зајакната соработка за реализација на заеднички проекти на асоцијациите за стари лица на национално и европско ниво.

МАКЕДОНСКО-ФРАНЦУСКА СРЕДБА НА ПРЕТСТАВНИЦИ НА ПЕНЗИОНЕРИ

Македонскиот народ е мал по број, но голем по срце и душа

Нада Алексоска

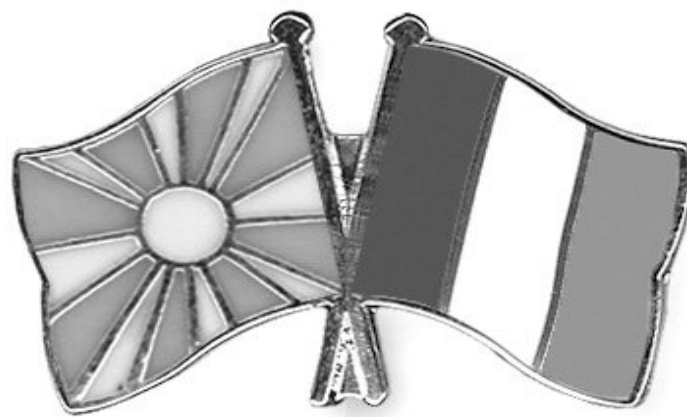
По три години се навршува цел век откако големите сили (двата завојувани империјалистички блока Антантата и Централните сили) го воспоставија Македонскиот фронт, кој траеше три години, делејќи ја Македонија на два дела, почнувајќи од вливот на Струма во Бело Море, преку Беласица до манастирот „Свети Наум“. Во тој период престојуваша на територијата на Македонија над еден милион и триста илјади белосветски војници, поделени од двете страни на фронтот, а меѓу нив и 50-60 илјади на јужниот дел во српската армија и околу 70.000 во бугарската армија, а Македонците присилно беа мобилизирани од соседите.

Случајно или не, зашто случајноста како и да не постои, минатото лето, во Велешко, една француска двојка се сретна со секретарот на ЗП-Велес, д-р Веле Алексоски, чија доктор-

Нашите асоцијации им
се многу благодарни на
народите во чии земји има
остатоци на наши војници.
Тие млади момци најмалку
се виновни за нивното во-
јување на туѓи територии,
во туѓи земји

последна, зашто француското јавно мислење, особено во илинденскиот период, отворено застанало настрана, не само на македонскиот народ туку и на сите потчинети народи во Европа - рече во своето излагање претседателот Аргировски.

- Нашите асоцијации им се многу благодарни на народите во чии земји има остатоци на наши војни-

ска теза била „Француската источна армија и македонскиот народ 1915-1918“. А „заскитаните“ Французи дошле во Македонија да ги посетат терените каде што почиваат остатоците на загинатите француски војници што ги дале своите животи за освојувачки интереси на нивните влади.

По воспоставените контакти било договорено идната средба да биде на повисоко ниво. Така, на 15 јули годинава, во дворот на ореовичкото манастирче во селото Ореовица беше реализирана средба меѓу две делегации, едната предводена од претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, придружан од неколку претседатели на пензионерски здруженија, на чело со домаќинот од Радовиш, Јордан Костадинов, а во име на француските асоцијации „Ветерани на Големата војна“ и „Француски спомени и зачувување на местата каде што загинале борците“ господин Лионел Дабаре, професор по историја, и госпоѓа Жанин Дисел, наша колешка-пензионерка, и двајцата активисти на овие асоцијации.

- Во нашите проекти ние како Сојуз имаме планирано соработка на меѓународен план. Се надевам дека нашата средба нема да биде прва и

ци. Тие млади момци најмалку се виновни за нивното војување на туѓи територии, во туѓи земји. Хуманиот однос на гостољубивиот македонски народ се гледа и во односот кон многуте француски гробишта што ги има во оваа земја. Наша интенција е со групното доаѓање во Македонија не само да ги посетиме обележјата што се подигнати во спомен на загинатите туку и да му се заблагодариме на македонскиот народ мал по број, а голем по срце и душа, за човечкиот однос кон туѓинците, за отстапените плодни полиња, особено во Солунско, Леринско, Битолско и Дојранско - рече господинот Лионел.

Во француските научнотуристички групи, како и во македонските, ќе има и помлади лица, што е во согласност со стратегијата на СЗПМ за меѓугенерациска соработка. Идниот јули македонските пензионери ги очекуваат првата група француски колеги. Со ваквите активности пензионерите ќе направат голем придонес на неколку полиња: туристичко-економско, евроинтеграциско, а најмногу ќе ги презентираат исконските вредности на македонскиот народ, гостопримството, толерантноста и човекољубието.

Пензионери спасија момче што се давеше

Васил Пачемски

Хуманост, добрина и пожртвуваност ги красат пензионерите иако многу често тоа го нема кај помладите генерации. Тоа го докажаа и минатиот месец, на екскурзијата до Дојран, која ја организира новоформираното ЗП „Нов живот“ од општината Бутел.

Да се спаси живот значи да се дарува нов живот и заслужува искрено восхитување. Во редот на хуманите луѓе тој ден, осми јули годинава, се вброија и Ѓорѓи Чочков, Русе Митев и Петар Ангелески. Шетајќи покрај езерото, го забележале младото момче на возраст околу 10-12 години како бара помош и почнало да потонува. Не размислувајќи, а не им биле пречка ни годините во седмата деценија, веднаш се фрлиле во езерските води само со единствена желба да го спасат младиот живот.

- Пливајќи до него - ни раскажува Ѓорѓи Чочков - го фатив и почнав да го вадам надвор, притоа ми помагаа Русе и Петар. Кога го извадивме прашавме дали има медицински лице меѓу капаците на плажата, но за не-

Ѓорѓи Чочков

среќа немаше. Од нашето скромно познавање, за спасување давеник само што сме слушале, веднаш пристапивме со вештачко дишење. На наша голема радост, за среќа на момчето и на неговите родители, момчето почна да дише. Бевме возбуждени, но и среќни што спасивме еден млад живот. Тогаш пристигнаа и неговите родители, кои за момент отишле во блиските дуканчиња да купуваат нешто. Среќата и радоста беа големи, а солзите од радост непрестано течеа и од нашите очи и од очите

на неговите родители. Нè прегрнуваа, заблагодарувајќи ни се. Потоа момчето прегрнато со родителите, среќни во несреќата, замина во најблиската амбуланта - додека раскажуваше сè уште се гледаше возбудата од настанот кај Ѓорѓи.

Случката е уште еден доказ за искуството и за храброста на пензионерите, кои понекогаш се подготвени да го жртвуваат и сопствениот живот, свесни дека е среќен секој што ја покажува хуманоста на дело и им помага на луѓето.

АКТИВНИ И ПОКРАЈ ЛЕТНИТЕ ГОРЕШТИНИ

Пензионерите најмногубројни во Крушево, Пелинце и во Скопје

К.С. Андонова

Иако живата во термометарот се искачи дури и до 40 степени, пензионерите не мируваат и се активни на многу полиња. Така, на неодамнешното одбележување на двата најголеми македонски празника, на прославата на двата илиндена, тие беа најмногубројни во Крушево, во меморијалниот комплекс на Пелинце и на плоштадот во Скопје.

Покрај на прославата на Илинден, пензионерите се дружеа на многубројните собири низ земјата. Се дружеа во Дојран, Ореовица, Трново и на други места.

Активно се подготвуваат и за две регионални ревији на песна, музика и игри, кои ќе се одржат во Битола и во Кочани во септември, како и за републиката јубилејна 10-та ревија што ќе се одржи на 25 септември во Универзалната сала во Скопје, а на која ќе настапат најинтересните, најподготвените и најдобрите изведувачи на песна, музика и ора, најверните чувари на традициите, културното богатство и идентитетот на кој му припаѓаат. По десетти пат по ред ќе одекне песната од пензионерските грла, во која сите се еднакви без разлика на вера и националност. И тапанот и зурлата и дајретото ќе свират за сите и од сите

во Сојузот на здруженијата на пензионерите на Македонија, на оваа најголема невладина и мултиетничка организација од која припадниците на помладите генерации можат многу да научат.

Така ќе биде и на 17-те републички пензионерски спортски натпревари што ќе се одржат на 11 септември во Скопје, во организација СЗПМ, а домаќин ќе биде ЗП Горче Петров.

Во европската година на активно стареење припадниците од третата доба во Република Македонија се многу активни, при што не им пречи ништо, па дури ни високите летни температури.

ЛЕТНА СРЕДБА СО СОПРУЖНИЦИТЕ РИБАРСКИ

Музиката е восхит и убавина

Перо Миленковски

Усвитен ден во скопската населба Топанско Поле. Летото ги испразнило улиците, сонцето застанало во недогледните сини височини како жолта жешка топка. Попладне. Го најавуваме своето доаѓање во домот на семејството Рибарски. Со гласот на свончето на влезната врата до нас допираат пријатни звуци на пијано. Нè пречекува маестро Кирил Рибарски, истакнатиот македонски тромбонист. Ја поздравуваме и неговата сопруга Милица Шперовиќ-Рибарски, позната пијанистка, учесничка на многу концерти во светот, музички педагог и основач на значајни музички манифестации. Отсутен е само нивниот син Емил, млад уметник, а веќе професор по пијано во музичко-балетскиот училиштен центар „Илија Николовски-Луј“ во Скопје.

- Скокна некој ден до Охрид, да се разлади пред новите обврски - вели татко му Кирил - а ние мораме да привршиме нешто во врска со претстојниот „Интерфест“ во Битола.

ЉУБОВ КОН ПИЈАНОТО УШТЕ КАКО ДЕТЕ

Почнува да се раздиплува „приказната“ за едно семејство што живее за музиката; за првите чекори со пијаното и тромбонот; за аплаузите на концертните подиуми; за љубовта кон оваа уметност што восхитува и облагородува, за убавината. И, како секогаш, соговорникот останува фасциниран од радоста на уметниците по секој творечки успех, но и по секој откриен млад талент. Така е, зашто и тие некогаш биле млади таленти, прифатени и негувани од потврдени уметници, на кои се секаваат со симпатии и благодарност.

Во меморијата на професорката Шперовиќ со светли букви се запишани имињата на педагогот Марика Јевтиќ од основното музичко училиште во Битола, на Недељка Мишиќ и Нада Органџиева во чија класа го оформила средното образование во Скопје, на професорот Властимир Ширка од Му-

Со музиката се дружевме во минатото, со музиката се дружиме сега, а ќе се дружиме и во иднина. Дружењето со музиката нè подмладува, а за музичките уметници нема „пензионирање“

зичката академија во Белград и на реномираните пијанисти и педагози Владо Перлемутер и Аладо Чиколени под чие стручно око специјализирала пијано во академската 1969/1970 година.

- Нема зборови со кои може да се долови таа магија, таа љубов и посветеност на пијаното, кое ми значи и смисла и мотив за живот. Тоа ми овозможи постојано дружење со Шопен, Бах, Равел, Дебиси, Моцарт и го збогатува мојот животен летопис со концерти на сите континенти, ми го исполнуваше срцето со радост по секој успех на моите студенти на Музичката академија во Скопје; ми даваше и ми дава енергија да опстанувам во заложбите за афирмација на веќе ренимираниот интернационален фестивал на класична музика „Интерфест“ во Битола (чиј основач и уметнички директор е токму таа) - вели оваа стамена дама, потврден музички уметник и педагог, добитник на многубројни награди за своето творештво.

На прашањето што беше пресудно музиката да биде нејзина професија и предизвик вели:

- Сознанието дека музиката нема граници, нејзина татковина е целиот свет - ни одговара со мислата на генијалниот Шопен. - Затоа во пијаното се вљубив уште како дете.

ПОЕТ НА ТРОМБОНОТ

Безграничната љубов кон музиката и големи напори за постојан уметнички подем ја красат и биографијата на

СРЕДБА НА 27 ЗДРУЖЕНИЈА ОД ДРЖАВАТА

Околу 5.000 пензионери на пикн

Лилјана Младеновска

Во организација на ЗП Радовиш и Конче на 15 јули 2012 година во прекрасните предели на Ораовичкото манастирче се одржа пријатна пензионерска пикник-средба на која присуствуваа околу 5.000 члена од 27 здруженија од републиката.

Во почетокот гостите беа поздравени од претседателката на Активот на пензионерките, Павлина Чабукова, потоа посакувајќи им срдечно добредојде на сите присутни, претседателот на ЗП Радовиш, Јордан Костадинов, изрази голема благодарност за огромното присуство на гостите од повеќе здруженија, меѓу кои најмногубројни беа од Штип - 508 члена.

Од името на градот-домаќин, гостите ги поздравиле и им посакаа многу среќа, здравје и успех во натамошното

На пензионерите им се обрати и директорот на рудникот „Бучим“, Николче Николов, кој со сопствени средства ја гради новата црква „Свети Ѓорѓија“

активно живеење, градоначалникот на општината Радовиш, д-р Роберт Велков, кој ги пофали активностите на пензионерите и искажа задоволство од досегашната соработка. Исто така, пензионерите беа поздравени и од градоначалникот на општината Конче, Стојан Лазаров. На пензионерите им се обрати и директорот на рудникот „Бучим“, Николче Николов, кој со

Ги спојува љубовта кон музиката: брачниот пар Рибарски

Кирил Рибарски, нашиот виртуоз на тромбон, чија уметност се почитува и надвор од Република Македонија. Музичката критика го нарекува поет на тромбонот. Паганини на тромбонот, мајстор на форматот што излегува од границите на допирливото и патува во магичниот космос на возвишената креативност...

- Тромбонот, како и секој инструмент, има своја душа, нешто поинакво од другите. Покрај уметнички перформанси, друштвата со него бара и голем физички напор, така што е неопходно и спортување. Затоа мене често може да ме видите на спортските терени, каде што играм фудбал. Потребно е пред сè уметничко знаење, но и воздух - вели вонредниот професор по тромбон, хорна и туба на факултетот за музичка уметност „Гоце Делчев“ во Штип, визитинг-професор на музичка уметност во Приштина и директор на фестивалот „Интерфест“ - Битола. Често и тој, со благодарност се секава на професорот Методи Докузов, во чија класа го завршил средното музичко училиште, потоа на професорот Драгиша Мишовиќ, под чие менторство дипломирал тромбон, а магистирал во Загреб во класата на Марсел Фукс. Солидното образование, дополнето со секојдневна надградба и вежба, го удостоило овој вреден уметник со тринаесет државни и интернационални награди, со по-

кана да концертира во 37 земји на пет континенти и да настапува како солист со реномирани симфониски оркестри во Русија, Бразил, САД, Египет, како и во голем број културни центри од поранешните југословенски простори.

- Кирил е скроман а вреден уметник. Затоа во оваа пригода за него ќе кажам уште нешто. Тој е автор на композицијата за тромбон и пијано „Размислување“, која е изведувана на концерти во земјата и во странство и оценувана со ласкави музички критики. Покрај тоа, автор е и на повеќе аранжмани на дела пишувани за виолина, труба, хорна, пијано што тој ги приспособил за тромбон. Неговата феноменална техника му овозможува да изведува дела пишувани за други инструменти и во различни музички периоди - се вклучува професорката Шперовиќ и понежниот член на познатото „Дуо Рибарски“, кое годинава одбележува 35 години од постоењето. Јубилеј за почит. И за честитки.

- Со музиката се дружевме во минатото, со музиката се дружиме сега, а ќе се дружиме и во иднина. Дружењето со музиката нè подмладува. За музичките уметници нема „пензионирање“.

Музиката е јазик на ангелите, рече некој. Летната средба со сопругниците Рибарски уште еднаш нè уверува во тоа.

ЗА ИНВАЛИДСКИТЕ ПЕНЗИОНЕРИ ОД БУТЕЛ

Нови простории за побогати активности

К. Андонова

Неодамна здружението на граѓани-инвалиди на трудот и корисници на инвалидска пензија што работи и дејствува на територијата на општината Бутел, благодарение на одличната соработка со градоначалникот на општината Петре Латиновски, се всели во нови простории. Просториите свечено им ги даде во употреба на пензионерите градоначалникот Латиновски, притоа давајќи ветување дека општината и понатаму ќе соработува и ќе им помага во секој поглед на пензионерите од ова здружение, како и на сите пензионери и стари луѓе што живеат на територијата на општината Бутел. Општината и градоначалникот се свесни за потенцијалот што го поседуваат повозрасните граѓани и се трудат тие да бидат вклучени во сите активности на општината, а нивниот пензионерски живот да биде што посодржаен и поквалитетен.

Претседателката на здружението на граѓани-инвалиди на трудот и корисници на инвалидска пензија

Просториите им ги даде во употреба на пензионерите градоначалникот Латиновски

Оливера Димовска, видно возбудена и задоволна од вселувањето во новите простории, му се заблагодари на градоначалникот Латиновски за отстапувањето простории на здружението без надоместок, истакнувајќи притоа дека и ова е дел од соработката и почитта кон пензионерите од оваа здружение од страна на градоначалникот и општината.

- Вселувањето во новите простории во општинската зграда на општината Бутел е уште еден поттик за уште побогати активности и подобри резултати на здружението.

Соработката со општината и локалната самоуправа и особено со градоначалникот е одлична и се надева дека таква ќе биде и во иднина.

ДОНАЦИЈА НА ПЕНЗИОНЕРСКО ЗДРУЖЕНИЕ

Нов детски парк во Зоолошката градина во Битола

Добре Тодоровски

На 23 јули 2012 година свечено беше пуштен во употреба детскиот парк во состав на Зоолошката градина во Битола. Со сечење лента, детскиот парк во употреба го пуштија претседателот на ЗП-Битола, Томе Илиоски, и директорот на ЗОО, Коста Нешковски. Во изјавата дадена за медиумите, претседателот на ЗП-Битола, Томе Илиоски, истакна:

- Пред околу два месеца ЗП-Битола се нафати да донира средства за изградба на детскиот парк во рамките на зоолошката градина. Особено ме радува фактот што денес, во една добра соработка со општината Битола, Центарот за развој на пелагонискиот регион и вработените во ЗОО успеавме да го финализираме проектот и да го пуштиме во употреба детскиот парк. Ова е само почеток на нашата соработка со овие две институции, затоа што кога се работи за пензионерите и децата сакаме секогаш и секаде да бидеме присутни како здружение.

Да потсетиме дека донацијата на Здружението на пензионери од Битола се однесува на набавка и поста-

Битолските пензионери од понеделник до петок во присуство на деца до осумгодишна возраст се ослободени од плаќање билет за влегување во Зоолошката градина

вување опрема за детскиот парк во Зоолошката градина. На површина од 535 квадратни метри се наоѓаат клупи за одмор, зеленило, чешмица, простор за едукативни инсталации, вагончиња од „МЕЧО“ и други реквизити. Се истакнува и придонесот на пензионерите во реализацијата на техничката документација за комплетна реконструкција на Зоолошката градина во Битола.

Покрај изградените нови патеки, клупи за одмор, реквизитите за детска забава, заедно со изобилството зеленило, ова ќе биде навистина пријатно катче за одмор на повозрасни-

те и за разонода на најмладите.

Директорот на Зоолошката градина, Коста Нешковски, во оваа пригода истакна:

- Од денес Зоолошката градина нема да биде само шеталиште на кое ќе поминуваат и заминуваат најчестите посетители, пензионерите и нивните внуци. Сега има каде да се задржат, постарите да се одморат, а најмладите да се забавуваат на реквизитите што се поставени токму за нив. Голема благодарност до Здружението на пензионери од нашиот град, со кои во една одлична соработка го остваривме замисленото. Исто така, сакам да најавам дека во почетокот на септември, Зоолошката градина во Битола ќе биде збогатена со уште десетина вида нови животни.

Нешковски не го криеше задоволството од реализацијата на проектот и уште еднаш ја повтори одлуката со која битолските пензионери од понеделник до петок во присуство на деца до осумгодишна возраст се ослободени од плаќање билет за влегување во Зоолошката градина.

Први гости во детскиот парк беа дечињата од детската градинка „Естреа Овадија Мара“ од Битола.

ик кај Ораовичкото манастирче

сопствени средства ја гради новата црква „Свети Ѓорѓија“. Тој ги поздравил присутните пензионери и додаде дека работите околу изградбата на црквата се одвиваат по планот и веќе на наредната средба пензионерите ќе бидат во можност да го посетат новоизградениот Божји храм.

Средбата ја отвори претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски. Откако ги поздравил присутните, зборуваше за пензионерското организирање и за значењето на ваквите средби, на кои пензионерите стекнуваат нови пријателства, се дружат, релаксираат и се забавуваат, а со тоа си го продолжуваат и животот. Потоа тој ги пофали домаќините за успешно организирање на оваа традиционална и незаборавна средба.

Средбата беше искористена и за одржување работен состанок, со цел

подобро да се запознаат претседателите, да разменат одредени искуства, како и да воведат нови форми и содржини во дејствувањето и проширувањето на соработката.

На задоволство на сите присутни средбата мина во игра, песна и весело дружење сè до вечерните часови. Гостите беа одушевени од убавината на природата, од ладната вода и од белите дабови и ореови дрвја што ги примија сите под своите ладни сенки.

За добрата забава се погрижи веќе добро афирмираната музичка група „Коктел бенд“ од Штип, а добрата скара и манастирското гравче ги приготвија Јуре Ѓорѓиев, членовите на манастирскиот одбор и вредните пензионери од Штип, Олга Гугуланова и Нада Коцева. Пензионерите долго ќе раскажуваат за оваа средба, која на сите ќе им остане во сеќавање.

ПОДГОТОВКА ЗА 17-ТЕ РЕПУБЛИЧКИ НАТПРЕВАРИ

Здравко Петковски

Комисијата за спорт и рекреација при СЗПМ на 27 јули ја одржа седмата седница, која беше посветена на подготовките за 17-те Републички пензионерски спортски натпревари. На седницата, според дневниот ред на кој беа поставени актуелни прашања поврзани со подготовките на Републичките пензионерски спортски натпревари, беа утврдени задачите и обврските на членовите на комисијата за поуспешно организирање на 17-те Републички пензионерски спортски натпревари. Комисијата, исто така, го определи домаќинот на првенството ЗП Горче Петров и датумот на одржување - 11 септември 2012 година. Во расправата за 17-те Регионални пензионерски спортски натпревари беше заклучено дека беа примерно организирани и реализирани. На сите натпревари беа присутни членови од непосредното раководство на сојузот, и тоа во Струмица и Радовиш претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, во Охрид и Гостивар потпретседателот на собранieto на СЗПМ, Бесник Поцеста, во Кисела Вода и Ресен потпретседателот на ИО на СЗПМ, Методија Тошевски, и во Валандово и Пробиштип секретарот на ИО на СЗПМ, Станка Трајкова. Сите со свои пригодни говори се обраќаа до присутните и ги отвораа натпреварите.

ПРИСУСТВО И НАГРАДОНАЧАЛНИЦИТЕ

Потребно е да се истакне и присуството на градоначалниците на општините, каде што се одржуваа натпреварите. Сите градоначалници со свои говори се обраќаа до присутните натпреварувачи и гости. Во некои градови тие беа и покровители на натпреварите. На овогодешните 17. регионални натпревари непосредно учество зедеа 50 здруженија на старосни пензионери и 2 на инвалидски пензионери, или вкупно 52 здруженија-членки на СЗПМ, од кои право на настап со свои натпреварувачи за Републичките натпревари обезбедија 38 здруженија. За истакнување е дека бројот на здруженијата што непосредно учествуваат во натпреварите е во зголемување. Од податоците, извештаите и од табеларните прегледи подготвени од координативните тела по региони тешко се доаѓа до целосно сигурни податоци затоа што се пропуштаат резервите предвидени со Правилникот во екипните дисциплини, но сепак може да се констатира дека на 17-те Регионални спортски

Во споредба со минатата година, бројот на натпреварувачи е зголемен од 1.505 на 1.598, што е добар знак дека заинтересираноста кај пензионерите што сакаат да се занимаваат со спорт е во постојан подем

натпревари во сите осум региони непосредно учество зедеа 52 здруженија со 1.598 натпреварувачи, од кои 977 во машка и 621 во женска конкуренција. Во споредба со минатата година, бројот на натпреварувачи по сите параметри е зголемен, што е добар знак дека бројот на пензионери што сакаат да се занимаваат со спорт е во постојан подем, што е и наша цел.

ПРАВО ЗА НАСТАП НА 395 НАТПРЕВАРУВАЧИ

Од вкупниот број натпреварувачи што учествуваа на регионалните натпревари, 395 обезбедија право на настап на Републичките натпревари. И тоа: 207 во машка и 188 во женска конкуренција од максималниот број 400 натпреварувачи. Во споредба со минатата година, бројот на натпреварувачи е зголемен од 1.505 на 1.598, што е добар знак дека заинтересираноста кај пензионерите што сакаат да се занимаваат со спорт е во постојан подем, што е и наша цел. Исто така, може да се констатира дека оваа година регионалните натпревари беа целосно координирани со комисијата за спорт при СЗПМ и како резултат на тоа сите осум натпревари се одржаа во различни термини, иако во истиот период се одржаа и четири ревији на песни и фолклорни игри. За истакнување е и дека оваа година регионалните натпревари во сите региони беа добро организирани и реализирани. Присутен е висок степен на меѓусебна соработка помеѓу здруженијата во регионите, особено во укажување меѓусебна помош за што поуспешно и поквалитетно организирање на натпреварите. Исто така е присутно многу блиско дружење меѓу пензионерите-натпреварувачи за време на натпреварите, си честитаат меѓу себе за постигнатите резултати на многу спортски и фер начин, без оглед кој ќе победи.

РАЗГОВОР СО ДРАГИЦА НАЈЧЕСКА

Автор на книги што се читаат двапати

Цветанка Илиева

Пред некое време во издание на книгоиздателството „Дијалог“ излегоа од печат шесте тома Избрани дела од Драгица Најческа. Убав повод за да се потсетиме на писателката и на нејзиното книжевно творештво.

Драгица Најческа е родена во Прилеп во 1933 година. Дипломирала на Правниот факултет во Скопје и 10 години работела како асистентка на Економскиот факултет. Потоа го напушта тоа работно место и почнува да се занимава со новинарство и со уредување во повеќе весници и списанија сè до пензионирањето. Со пишување почнува уште како средношколка, за денес со право да може да се каже дека спаѓа меѓу најпознатите, најпотврдени автори во македонската литература. Пишува за возрастни и за деца. И романи и раскази и поезија. Со Најческа се сретнавме во СЗПМ. Почнавме спонтан разговор, од кој произлезе ова интервју.

Како станавте писателка? Сигурно ќе ги интересира и нашите читатели.

- Мојата писателска кариера почна сосема неочекувано, на 17-годишна возраст. Мојата професорка по македонски јазик во гимназијата „Јосип Броз Тито“ ме избра да прочитам расказ на средбата на мади писатели од средните училишта од цела Македонија. Тоа беше во 1950 година, во првите години по Втората светска војна. Ние бевме првите генерации што учевме на мајчиниот македонски јазик. Во првиот ред во салата седеа Димитар Митрев, најпознат литературен критичар и универзитетски професор, Славко Јаневски, веќе познат писател, Ацо Шопов и директорот на Народната библиотека Митко Зафировски. Од нивното присуство, од целата таа атмосфера, ми се запредивот. Дури сакав и да побегнам. Но кога почнав да читам и на самото место да додавам и нови мисли, сфатив дека сум следена со внимание. Аплаузот на крајот го потврди тоа. Само по неколку дена ме побара Ацо Шопов и ми рече да го донесам расказот за да се објави во списанието за литература „Иднина“, чиј уредник беше тој. По објавувањето на моите први раскази дојдоа и пофалните зборови од професорот Харалампие Поленаковиќ, кој некои од моите раскази ги застапи и во првата „Антологија на македонскиот расказ“. Охрабрена почнав да објавувам раскази во повеќе весници и списанија во поранешна Југославија. Бев застапена и во „Антологијата на современата македонска проза“ на српско-хрватски јазик.

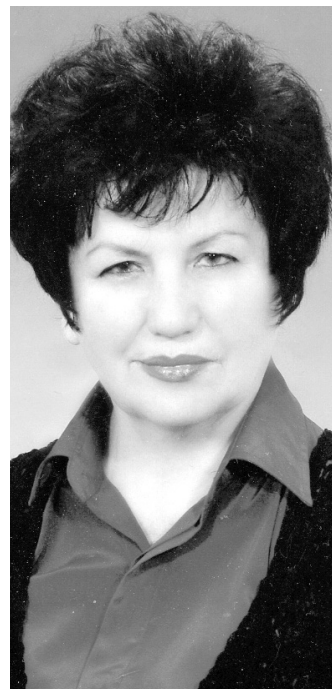
Вашиот прв роман „Пеперутка со натопени крилја“ излезе по подолга пауза. Тоа беше и прв роман од жена-писател во нашата литература. Да му посветиме соодветно внимание.

- Овој роман го пишував како постдипломка уште во 1966 година во Белград. Таму имав можност да се дружам со истакнати југословенски писатели и поети, а први читатели ми беа големите Бранко Ќопиќ и Душан Ќостиќ. Од нив добив високи оценки во писмена форма, што беше голем поттик за објавување на „Пеперутка со натопени крилја, која ја рецензира академикот и универзитетски професор Блаже Конески. Во 1979 година ја објавив книгата „Раскази“, а како резултат на чувството дека можам да се изразам и преку поетска форма е збирката поезија „Неспокој“. Значајно во тие моменти беше и тоа што поезијата можев да ја споделам со некои од највидните поети во тогашна Југославија, како Стефан Рачиќовиќ, Скендер Куленовиќ, Бранко Јовановиќ и други.

Во Вашата биографија стои дека по дипломирањето, десет години сте работеле како асистентка по предметот политичка економија. Што беше пресудно да ја напуштите универзитетската кариера?

- Кога сфатив дека сè повеќе се оддалечувам од литературата, решително го напуштив тоа работно место и се определив за новинарска работа. Тоа беше значајна одлука за моето натамошно ангажирање со литературното

Кога сфатив дека сè повеќе се оддалечувам од литературата, решително ја напуштив универзитетската кариера и се определив за новинарска работа

Драгица Најческа

творештво. Уште еден значаен чекор за речиси професионалното мое занимавање со создавање литературни дела беше моето предвремено заминување во пензија. Со тоа конечно станав единствен писател без други службени обврски. Мојата речиси дваесетгодишна работа исклучиво на литературни дела покажа и резултати. Во периодот по пензионирањето доработив и објавив три нови романи и го праиздадов романот за деца и млади „Друга мајка“.

Како се случи излегувањето од печат на шестомното издание „Избрани дела“?

- Мојата одлука да го издадам „Избрани дела“ произлезе од тоа што речиси немав примероци од многу од моите романи, збирки поезија и раскази, а и за да овозможам полесно да може да се проследи моето литературно творештво. За ваквиот потфат наидов на разбирање кај писателот Веле Смилевски, кој застана зад издавањето на избраните дела, и како сопственик на издавачката куќа „Дијалог“ и како уредник. Одлуката стана дефинитивна откако моите романи се вброени во најчитаните книги во нашите библиотеки. Од друга страна, откако романот „Омраза-длабоко“ беше преведен на руски јазик од познатата преведувачка Олга Панкина и издаден од издавачката куќа „Парабола“ во Москва, сфатив дека мојот стил и јазик на пишување, како и пораките во моите литературни

дела, наидуваат на одгласи и се вреднувани и надвор од нашата земја. Ова ме поттикна да ги продолжам моите напори за пробив на моите дела во други средини, но и да не заборавам на домашната читателска публика.

Со преведувањето на романот „Омраза-длабоко“, вие допревте и до душите на руските читатели. Тоа го докажа и промоцијата во Москва, која повеќе личела на трибина. Која е темата на романот?

- Во романот пишувам за трагичната судбина на една Македонка што ќе се засака и омажи со Германец. Сопругот ја запознава со своите родители дури кога таа ќе забремени. Пред породувањето зочнува заедничкиот живот со неговите родители во Германија. Меѓутоа таа не може да биде прифатена од неговите родители од она закоренето, повеќе фашизоидно сфаќање кај постарата генерација дека во нивната куќа стапнал човек од пониска раса, недозволено според идеологијата на германската висока раса. Нејзиниот живот станува вистинска психолошка тортура. Жената го напушта семејството со тукушто роденото дете, се враќа во татковината, но судот ѝ го одзема детето. Сопругот, кој не го споделува мислењето на своите родители, колку-толку гледа да ѝ ги олесни маките на жената со која е поврзан со синот, но таа сепак завршува во душевна болница. Но на крајот таа излегува здрава од оваа институција. Академик Алашкен на промоцијата во Москва рече дека со овој роман е објавена „Војна на војните“, љубовта е спротивставена на омразата.

Се разбира дека би можеле да говориме уште долго за писателката Драгица Најческа и за нејзините книжевни дела. На крајот ќе се послужиме со мислата на познатиот македонски писател Михаил Ренцов, кој за поезијата на Најческа рекол: „Песните би ги нарекол 'сеизмограф' на нејзините интимни, шепотливи доживувања“. Песната ѝ е полна со емотивен набој. Поетесата успева да го улови во мрежата на стихот она скриено во интимата жарче, онаа светулка на тагата, љубовта и осамата.

**Од звукот
На камбаните
Далечни
Некаде вика
Мами
Колку сме
Заедно со сите
И колку сосем
Сме сами**

Прилогот „Пензионерски видици“ е заеднички проект на „Нова Македонија“ и Сојузот на здруженијата на пензионерите на Македонија

Страниците ги уредуваат:

Калина Сливовска Андонова и Мендо Димовски од СЗПМ и Александар Димковски и Марјан Делевски од „Нова Македонија“